

Ivo Kalinski

RAZGOVOR S PERIHELOM

Sv. Ivan Zelina, srpanj 2024.

Mala biblioteka “Dragutin Domjanić”
knjiga xxx.

Nakladnik

Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina

Za nakladnika

Vesna Bičak Dananić

Urednica

Božica Pažur

Grafičko oblikovanje

Ivica Kukovačec, dipl.ing.el.

Vector Design d.o.o., Sv. Ivan Zelina

Tisak i uvez

Tiskara Zelina d.d.

*Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne može biti pretisnut bez
prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.*

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne
knjižnice u Zagrebu pod brojem 000xxxxxx.

ISBN: 978-953-6540-xxx-y

Program je financiran iz Fonda neraspodijeljenih
sredstava Društva hrvatskih književnika

*Nevidljive sile ponad mene. Što žele, što nude?
Propast! Ili spasenje! Tko će znati?!
Možda žele da konačno prestanem disati,
možda žele da prestanem pisati?
Ali kako, ali zašto - moj Domine!*

Ivo Kalinski

Razgovor
s perihelom

Astralije

Svemirske astralije!

Iznenada
Neka nepoznata sila
Otrgla me od ovozemaljskih kalvarija
I okrenula na put svemirskih astralija.
Zašto? Pojma nemam!
Možda da doznam nešto sasama nova
Možda da konačno spoznam tko sam i što sam. Ne znam!
Među planetima i galaksijama
Opet nadolazi stara ovozemaljska drama
Kad mi moderni turistički zombiji
Mašu iz raketa
Ne znajući da se nikad više vratiti neće.
Od čudne žudnje za starim krajem
Plakao bih da mogu
Nisam znao da ću definitivno izgubiti suze
I sjećanja.
Obuzela me strašna tuga
Kad me u prolazu pozdravila rana šljiva trnovača
Nudeći slatke plodove
S krajolikom djetinjstva.
Već dobrano ostario među zvijezdama
Ni gladan ni jadan
Započeo sam brojati godove svoga tijela.
Zašto?
Vječnost mi utiskuje svoje čudne znakove – ne razumijem!?

Astralni streptokoki

Došla mi danas na pamet astralna elektronika
I želja da istražujem svemirska
Prostranstva. Nisam očekivao
Da moram uporabiti jednak ritam
Pri skoku i zaskoku u orbitu
I da moram kao nekoć s gospođicom M.
Birati između više mogućnosti,
Nešto slično kao što sam davno imao
Za punog mjeseca i prijateljevanja
S planetima. Kad sam predahnuo
Počeli me spopadati žmarci i komarci,
Čak je i elektronika izmahnula kontroli
I otišla na drugo mjesto.
S nekoliko šturih riječi opet javila se porukom
Gospođica M.
Opsjedaju je kaže ljudi i visokofrekventni tonovi
I traže seks. Ne zna što bi.
Moli pomoć da uskočim i da joj čitam
One lijepe priče Ernesta Hemingwaya,
Kojima sam je zavodio onomad
Na plaži. Otposlao sam joj poruku
Da ne mogu jer su me upravo napali
Astralni streptokoki
I bogzna hoću li se uopće izvući.

Gospođica M. u novoj poruci
Postala je neopisivo ratoborna
Šalje u vrazju mater i mene i moje streptokoke
Psuje mi brata fratra i cijelu familiju,
Kaže da sam beščutna gnjida
Kao i onda kad sam se poigravao skrivača
Sa morskim psom, a nju
Kao staru kramu na plaži ostavljao samu.
Proklet bio da bio, lažove! Zajedno
Sa svojim streptokokima i morskim psom!
Smiri se, gospođice M! Molim te!

Astralna strast!

Kad bih mogao shvatiti
Barem djelićkom shvatiti
Što je i što u biti znači i predstavlja
Obhod oko Sunca znanih nam i neznanih
Milijarda planetarnih sustava
Možda bih bio sretan
Možda još više nesretan?
A što ako su svemirske astralije
Izlaz iz duboke provalije u kojoj jesmo
Ili nauk noetički ili poetički (?)
Da smo bili ili da ćemo tek biti!
Moja astralna strast
Nikako da se stiša
Ma pohodili me ratovi i ubijanja
Ma pohodile me ljubavi i razuzdani svatovi
Sve prolazi
Sve se – ama baš sve
Ponovno vraća.
Ono svjetlo od smrti svijetla taneta
Onaj krik napuštena laneta
Nešto nam govore
Nešto nam hoće reći o spašavanju o spasu
Ne razumijemo
Ne želimo razumjeti!
Žezlonosac lažni i ubogi jadnik – prosac
Zagrljeni ruku pod ruku kreću se
Iznad glava im dok stišava se strava
Svoju priliku čeka ...kosac u crnini.

Dašak aeracije?

Kad sam odslušao dio Verdijeve *Moći sudbine*,
Osobito kad sam odslušao preludij
Iz trećeg čina Wagnerova *Lohengrina*
Shvatio sam da je izreka *Ich liebe Wahrheit*
Zaglibila negdje u ovom surovom svijetu,
I jedva da još pjevno diše.
Svoje dane jedva da tavori.
Unatoč svemu,
Unatoč sveopćem modernom kaosu,
Još uvijek vjerujem
Da nada, da nadanje u spas
Negdje,
Ako ne drugdje a ono
Barem na marginama slobode tinja
Postoji.
Arije,
Jedna za drugom,
Naseljavaju u mene, koliko mogu,
Sve nove i nove notne scripture,
Sve nove i nove oblike komunikacije.
Sve svoje misli ostavio sam po strani,
Ali sam zadržao nekoliko imena
Iz bivših situacija,
Naprimjer, nekoliko imena za duboke tonove.
Poslije svega što je bilo
I poslije svega što će, nadam se, biti
Ma koliko god trudili se,
I blage i žestoke arije
Jednakim će žarom čuvati našu maštu
Za neke nove putove imaginacije
U ovom jadnom svijetu
Bez daška aeracije?!

Letovi zrakoplova do daljega se odgađaju...

Najnoviji turistički val turista na aerodromu
Toliko je uzrujao službenice na šalterima
Da su mnoge zbog posla i odgovornosti
Dale otkaz i napustile posao.
Možda je bilo uzrokom i nešto drugo
Na primjer noćno ljubovanje s draganima
I nedraganima
Ili zbog dosade gledanja filmova.
Neke pak zbog nalaženja spasa i odmora u snu
Pribjegavale su noćnim lutanjima
Po napuštenim aerodromskim pistama
Obraslima u korov.
Zbog vremenskih neprilika
Mnogi turistički nomadi
U očekivanju povoljnih vremenskih prilika
I nastavak letova
Polegli u pristanišnoj zgradi
S naprtnjačom pod glavama.
Neki se žale službenicama na šalterima
Da im je hitno potrebna liječnička pomoć
A neki pak da im je ponestalo obaveznih lijekova.
Umorne službenice uglavnom se smiješe
I okreću glave uz obligantno
Još malo strpljenja – još malo!
Na velikom ekranu
Upravo se verzalom pojavila najnovija vijest
Svi letovi odgađaju se do daljnega...
Zbog ove najnovije „utješne“ vijesti
Mnogi su drugi već put
Opet popadali u nesvijest!

Moderni Mefisto!

Odmaranje i varanje – nije isto
Rekao bi Mefisto!
Traži se mir samo mir – ništa više
U mislima koraljni otok - atol
Blagost šume i zreli žir
Dobar optok krvi izvan dražbe
Onih koji nude obol za izgubljena naša drevna imena
Kad smo značili svetost jedno drugom
Bili na karauli
Jahali na muli
Bili za plugom i orali.
Nije bilo gradova ni predgrađa
Nije bilo neonskih lampi nad nama
Slobodno se družili – mi i panorama
U moru slobodno igrale se ribe i škampi
Eh, slobodo slobodo
Bez straha bilo da nas ubode otrovni škorpion
Ma svejedno
Bili sami ili zajedno.
A danas a sada nož zadjenut za pojas
Branimo se od nevidljiva neprijatelja
Rodna nam gruda pretvrda stelja
Nema starih snova
Nema plova po mirnim rijekama
Pred očima nema barke ni katarke
Samo crv do crva – krv!
Ratovi i svatovi zajedno
U zapuštenu vrtu zaostale mine.

.....?

Nitko

Baš nitko ne voli pitanje

Zašto je bolje skitanje ma kakvo bilo da bilo

I je li se bolje nadati nego padati

S obzirom na putove sudbine!

Baš svejedno jesi li ikad imao

Mamu, oca, dadilju ili

Barem indijsku svinjicu za igricu

Koga briga za to!

Tko te čuvao dok si pun nade u bolje

Besciljno po hridinama lutao

Ljut na sve oko sebe pljuvao i bljuvao

Dok tobože čuvali te Nato ili Otan?

.....?

Kažu

Govorili su i još govore

Da svjetlo je na kraju tunela

Lagali su i još

Lažu

Jer ni tunela ni svjetla nikad bilo nije

Niti će ih ikad biti.

.....?

Ovo vrijeme je vrijeme ratova i ubijanja

Umivanja u krvi

I to je jedina stvarnost koju imamo.

I nisi ni prvi ni zadnji

Vrlo dobro znaš

Koji je prestao vjerovati u bolje.

Tko nas kolje? I zašto?

Polako nestati? Polagano – nestajati?

.....?

Umjetna inteligencija?!

U zadnje vrijeme,
Pogotovo u zadnje vrijeme,
Na sva se usta i u svim oblicima tiskovina,
Znanstvenih i običnih civilnih,
Govori o umjetnoj inteligenciji.
Ajde de, na svoj način, odlučio sam
Da iskušam koje su, u vezi s time,
Stvari s tim zagonetkama i mogućim odgonetkama
I da se time poigram na svoj način.
Prvo, što trebam napraviti,
Moram potpuno eliminirati svoj mozak
Da bude sasvim čist i podatan
Za primanje umjetnih poticaja.
Drugo, u bitnoj vezi s prvim,
Moram se koristiti s mogućnostima
Koje pruža otrovna biljka bunika
Koji inače odavna proučavam.
Nano efekti te biljke doista su bezgranični!
Kao pogodan kandidat broj jedan
Odmah me stavilo u komoru za ispitivanje.
Nagla promjena stisnula me ubrzo na čudan način
I odmah sam se, ne hoteći, pomokrio
Na križaljku sa čudnim znakovima na tastaturi.
Shvatio sam da se moja bunika
Na svoj način protestno pobunila,
I očito preuzela stvar u svoje ruke.
Osim mokrenja napelo me odmah vraški
Pa sam obavio i veliku nuždu
Na komandnoj sjedalici sa strane.

Nekoliko aparata robota
Naglavce me potom, kao najobičniju krpu, izbacilo napolje.
Moje prvo iskustvo s umjetnom inteligencijom
Tako je neslavno završilo.
Trenutačno proučavam
Kako da vratim svoj stari mozak!

Stresna iluzija?

Uspion i pad
Oboje s dokumentiranim slikama i zapisima
Toliko su zaokupili javnost
Da se čak zaboravljalo
Koji je mjesec a pogotovu koji je dan.
Disanje je također – pokazalo se –
Bila tempirana stresna bomba.
Ljudi su vadili osobne isprave
I pokazivali ih jedni drugima
Premda ih to nitko nije tražio.
Uz smijeh i plač
Mnogi se pentrali i skrivali u žljebovima na zgradama
Neki na slučajne prolaznike
Bacali stara konjska sedla
Sve dok im bilo imalo snage
Sve dok im se krv nije užegla i prestala teći.
Onaj najluđi među svjetinom
Predložio je novi slijed događaja
Skokovima odozgor prema dolje
I svi su veselo skvičali
Kao da ih onaj nepoznat *Netko* kolje
A oni u tome uživaju u punoj strasti.
Onaj ludjak pokupio je nekoliko idiota
Pridošlih sa strane
Nasilu ih satjerao u božji hram na ponovno krštenje.
Uz sveopću gužvu i konfuziju
Mnogi su sasma izgubili prvotnu iluziju i počeli vrištati
Nemani i demoni u njima probudili se -
Obuzela ih sreća?!

Slatka kazna – živjeti!

Dosta dugo trebalo je da shvatim
Da su sve moje slutnje
Puno više od šutnje
Koja me obuzima!
Oni znakovi, oni znakovi pored puta,
Što oni, zaboga, uistinu znače?
I ja bih,
Vjerujem kao i mnogi,
Volio dobiti pravi odgovor.
Iako sumnjam, zapravo znam
Da slutnja i šutnja
Imaju istu osnovu, isti izvor,
U kojem sljubljene kao sestre dvije blizanke
Žive spokojno i tiho,
Jer odavna znaju da ni pitanja ni odgovori
Ne daju pravu sliku o životu,
Jer **On** je nešto sasvim drugo:
Opasna kušnja ponavljanja
Onih koji su tu bili i živjeli prije nas,
Također bili sretni i nesretni,
Također bili veseli i tužni.
I voljeli, i ljubili,
Strasno.
Ubijali i jedan drugog klali
Predano,
Pune duše.
Što će nam slutnja,
Što će nam šutnja.
Što će nam pitanja,
Što će nam odgovori?!
Kazna? Slatka je kazna!
Slatka kazna – živjeti!

Snopovi žarka svjetla!?

Iznenadni udari nadolazećih snopova svjetla
Potpuno su demolirali
Inače slatkastu idilu.
Seoski gavani nasilu se odrekli posla
I zapjevali milu popijevku.
Naravski – bila je to uhodana gluma
Da se sakrije zlo u njihovu naumu.
Beskućnici i siromašci
Da bi prikrili svoju traumu
Zamotali se u prnje i otišli kroz trnje
Bogzna kamo.
Bez stalna boravišta njima
Ionako svejedno je i ne treba im ništa.
Kad leže dulje od desetak sekundi
Ljudi – koji ih vole –
Ostaju zabrinuti što se dogodilo?
A dogodilo se nije ama baš ništa
Osim što je nadošao novi nahrup svjetla
I miris spaljene zemlje.
No i to je bio samo odsjaj krvave tradicije
Kad prošlost uzima predah za novo doba
Ratova i gladi.
Ono iverje
Još iz prošloga rata
Pokupilo usput nečije prnje
Također se razbježalo u trnje.
Jedina želja da nikad više ih ne bude
Želja da istrunu ...dokraja.

Narančastožuti mango!

Pri okretu sporog plesa nalik na tango
Opazio sam o zid obješen
Onaj narančastožuti plod - mango
Plod osobita mirisa i arome
Skinuo ga i počeo jesti.
Sjetio sam se indonezijskog – malajskog jezika
Koji me napetim drži već više godina.
Usred plesa pokupilo me i odvelo
Najprije na psihijatriju
Potom na gerijatriju
Kažu da sam plakao i skakao - nikako da se smirim!
Predvečer me otpustilo iz sanatorija kući
S recepturom svakojakih lijekova
Koje moram podignuti i trošiti
Uz obaveznu terapiju sklekova
Barem pola sata izjutra.
Pri izlasku iz ljekarne
Navratio sam u prodavaonicu vinil-ploča
I zamolio ploču s melodijom na tango
Ali onu na kojoj je etiketom nalijepljen
Narančastožuti plod - mango.
Dobivenu ploču najprije sam liznuo i pomazio
I zatim naočigled svih – zgazio.
Kola Hitne opet me odvezla u sanatorij!
U sanatoriju gutam lijekove
Izjutra radim sklekove
Sam sa sobom plešem tango.
U slobodno vrijeme obnavljam malajski jezik
I pitam se – u kojem to ludom svijetu ja živim?
Često mislim na - mango!

Razgovor s perihelom

Razgovor s perihelom!

Vrijeme aorista, perfekta,
Vrijeme prošlo.
Blažena popodnevna *siesta!*
Duboka starost, zbirka godišnjih doba
Ipak je išla naprijed.
Tamo nas negdje dočekalo piće maraska
I iznuda za bogtepitaj koji i kakav ritual,
Flert s amplitudma o boljem životu.
Zaboravili smo tada na prijatelje,
Ostalo nam vrijeme iščuđavanja,
S prezirom,
S nečistim mislima,
S vabljenjem na samoubojstvo.
Ono vrijeme kad smo lakoćom mijenjali erotičnu naglašenost
Za kakvu dobru knjigu,
Za strip,
Ili za razgovor s perihelom, barem.
Eh, sunce, sunce!!!
Čini se, sve onda bilo je ljepše
(Osobito onomad – poslije zabrane javnih nastupanja!)
Kad smo kako-tako uspjeli živjeti bez delirija
U skladu s eufonijom sjetne kantilene,
Živjeti onako, sladostrasno.
Ili kad smo na cintoru obližnje crkvice
S radošću izmišljali priče
Sa sretnim završetkom,
I kad su hortenzije u župnom vrtu
U punom cvatu
Zaboravile predahnuti.
Divno vrijeme aorista i perfekta,
Vrijeme prošlo!

Svemirskim prostranstvima!

Ima li imalo smisla da hodaš
Po kiši dobar dio dana bez kišobrana
A onda
Zbog prehlade navrat-nanos trčati do doktora
Sažaljevati sama sebe.
Ej Beti! Beti! Čudna su tvoja ponašanja
Otkako si napustila razmišljanja o oazama
Otkako si prestala razmišljati o filmskim serijama
S tragičnim ljubavima. Čemu tako! Zašto tako?
Ja
Poradi razbibrige radije dremuckam
Pod reflektorima snimanja zavičaja - kad sam slobodan.
Ovo malo razuma kojeg još imam
Čuva me od urokljivih urota
Koje pritajeno vrebaju sa strane
Baš kao i naša maćeha nad iznošenim haljinama
Pokojne nam matere.
Ej Beti! Beti! Ni do gležnja nisi pokojnoj našoj Elizabeti
Niti ćeš ikad biti.
Prebireš doduše po zrcima krunice
Vrlo brzo i spretno
Čak ti i molitveni žagor pobjegne često
U riječi neke druge molitve.
Moj sin s pokojnom Elizabetom
Kao vrsni pilot
Ostavio mi s posvetom
Divot-izdanje o svojem putovanju
Svemirskim prostranstvima!

Komet!

A onda je došlo vrijeme zanimljivih stvari,
Vrijeme minulosti,
Vrijeme mentalnih šokova.
Na opće iznenađenje prisutnih
Ceremonija je prekinuta prije no što je počela
I život je počeo uzmicati u drugom smjeru.
Ipak, dragi moj prijatelju, nisu svi imali želju
Da do iznenadne promjene dođe!
Neki su zbog promjene plana jaukali,
Neki su u veselosti arlaukali,
Neke žene, vidljivo zatečene
Počele skidati - halje,
Neke su ostajale dalje,
Prikovane šokom za isto mjesto.
Cijeli taj postupak pokazivanja mode,
Naprasno prekinut,
Sve više je izgledao kao emotivna sablazan,
Mobiteli su preuzeli tišinu.
Organizatorica skupa mentorica Morana,
Zbog katastrofe snažno je vrisnula
Da su se stari marketinški meštri
Razbježali kud koji!
Uskomešala se tišina, čak se i promet uskomešao.
Po golom nebu
(tako ružno, oh, tako tužno!)
Za svojom, mojom i tvojom sjenom
Ustrčao se komet.

Između oblaka nazire se dijelak vedra neba...

Pred očima odjednom mi svjetlosni zid
Nešto kao teatar – zapravo ne!
Više kao amfiteatar ili film.
Gledam i čudim se
Trudim se zapamtiti svaki pojedini detalj
Tako – cvijeće, biljke i ptice
Nadošle iz obližnje šumice
Što me promatraju nekako podozrivo.
Mijenjam vodu i cvijeće u vazi!
Borim se
Ne odustajem ni milimetar
Pa čak ako mi sudbina želi dodijeliti
Demenciju ili – nedajbože – Alzehimer!
Moja upornost ne traži oprost
Za sve nove i još novije vijesti o boljem životu
Riječima koje prezirem.
U tmastim oblacima tu i tamo nazirem
Blagu vedrinu neba – baš predivno!
Iz doma za starije i nemoćne
Malo pa malo naziva me mater
Jedva je razumijem.
Traži da hitno pošaljem kola Hitne
Jer da je Albertu jako zlo.
Albert je njezin muž
I moj pokojni dragi otac.
Koji je spokojno i blago u Gospodinu
Preminuo prije desetak godina!
Napolju sjedam na svoj stari Ducati.
Vraški dobar motorkotač! Još vjerujem u se.
... sjetim se onog filma s Eleonorom Duse...

Prastari spomen imena s velom tajne?!

Nema nikakve dvojbe
Da je taj prastari spomen glavnog imena
Obavijen velom tajne
Sačuvan na samo jednom mjestu u listini.
Onom koji ga sada iščitava
I onima koji će ga ubuduće iščitavati
Ostavlja nemalu brigu. Kako shvatiti
I je li uopće moguće
Pravi smisao i poruku
Onoga što je zapisano?
Pokušava se čitati naglas
Mnogi pokušavali slovca sricati tiho
Mnogi glasno deklamirati
Gotovo da uspijevaju razumjeti
Što bi trebale značiti one riječi pri kraju teksta
Memento mori u opisu života svetaca.
Mora da se nešto u tom i izvan toga taji
Nešto važno ipak je zatajeno i nejasno
Jer su i slova nepotpuna i nečitka
Izjedena
Izjedena možda namjerno
Od onoga koji ih je prepisivao iz tih starih listina
Ili ih je naprosto izjeo zub vremena.
Nekoliko svetačkih ikona pri kraju listine
Pri svakom novom pokušaju iščitavanja
Neprijetno pomiču se
Premještajući sebe i tajnu na neko drugo
Sigurnije mjesto.

Treba znati - čuvati tajnu!

Da li se bojim? Dvojim!
Nikako da dokučim zašto često
Pred svitanje odlazim na svetoivansko groblje
Među grobovima svojih pređa sjedim i razmišljam.
Ima li nešto što bi imala biti međa
Da su bili ovdje ili je sve ovo tlapnja?
Po meni se osipa prah – ne s grobova
Nego njihov prah s nebeskih visina.
Kad sam se tako lunjajući svijetom
Onomad zatekao u Kanadi
U gradiću Kicheneru
U staroj crkvici
Među požutjelim listinama naišao sam na
Rukom ispisana slova svojeg prezimena
I to je bio prvi šok
U mojem životu.
Ustanovio sam da se moje prezime
Odavna spominje u izraelskoj Haifi
Gdje i dans žive mnogi ljudi tog prezimena
I to je bio moj drugi šok!
Što nas je natjeralo da se razbježimo svijetom
Do plinskih komora – do rušenja i gušenja
Kao rakova djeca -
Bez čvrsta tla pod nogama? Ne znam!
Dok se i dalje skitam po bespućima grobova
Pitam se koliko aškenazijevskih ili sefardskih
Zrnaca krvi ima u mojem jadnom tijelu?
Moje praunuke
Sara i Rahel znaju li išta o tome?
Možda znaju – možda im je namrijeto
Da čuvaju tajnu. Tajnu Otkrovenja!

Najnoviji trendovi!

Mnoge teme su objavljene – bolje da nisu!
Bez trunčice svjetla čak ni na obodima
A traju li traju i dalje
Čudne karijere sa napuhanom slavom i magnovenjem.
Stare emocije
Zamjenjuju se novim modelima
Zarobljavanja uma.
S jedne strane medalje
Stalan napor da se tobože obrani od zla
S druge strane urlanje semita i antisemita
Da treba graditi novi svijet.
Starlete zbog modnog trenda
Puštaju kosu i brade
Polujaki tinejdžeri se depiliraju
Nesretni
Jer mnogi ni ne znaju da nikad neće
Doživjeti erekciju kamoli potomstvo.
Nitko zapravo pojma nema
Ili ga ne želi posjedovati
Čak ni najnoviji rokovnik za 2024.
U svom planeru velikih vijesti
Ni da zucne o osjećaju sreće – što i kako?
Novine se tiskaju
Mjesecima unaprijed
Čak se poznate dijakrize u riječima
Skidaju i liječe za nove krize
Koje će vjerno nadoći s novim profitom
Kao s najnovijim životnim – hitom!
Lažna li doba? A groba nigdje...nigdje.

Novi nanoefekti

Carpe diem!

Iskoristite još ovaj dan - glupani!
I prije tebe i poslije nas
Doći će novi mlazovi fotona
Doći će novo svjetlo i nova toplina
Sa svojim šapama.
Oni preostali ljubomorno će čuvati
Svoje stare molitve, svoje žive i svoje pokojnike
Svoja mrtvačka kola
Svoje skupocjene automobile itd., itd.
Ipak, no, no, no!?
Ostat će zalog u stanju između aktiva i pasiva
Niti srednje i niti osrednje
(P)ostat će – medij! (P)ostat će nominale
Pojedinačna imenovanja
Sve ostalo *pigra masa*
Gomila bez imena:
Gomila bez srca, mlijeko bez vimena,
Zemlja još tvrđa i riječi još otrovnije
Iluzije i deluzije kovne i još kovnije
U skoro ništa, u novi početak bez kraja.
U novi tvorbeni formant,
Performans stvarnosti i ništavila.
Smisao i besmisao nastavljaju svoj hod
Ruku podruku. Počinje novi ples u novom taktu!
Nastupa vrijeme bez ljubavi,
Vrijeme novih ratova, novih mržnji.
Dok ima još malo vremena
U vrijeme ni tmurno ni burno
Tavori i umire zagrebački noćturno.
I zato, iskoristi još ovaj dan!
Carpe diem – glupane!

Pustolov u pustinjskoj oluji...

Usred ljetne žege na plus 42
Hoću napustiti svoj kamper
U njem je valjda oko 50%
Ali kako napustiti? Prije dva dana
Pustinjska oluja odnijela je moje rublje netragom
Ostao mi samo zimski džemper.
Srećom nigdje nikoga nema u ovoj pustoši
Da ma gnjavi kritikom.
Pustinjski orao uporno kruži nebom
Nada se da ću nakon gladovanja biti dobar zalogaj
U ovom azurnom nebu bez ijednog oblaka.
Ne znam koja me pustolovna strast
Nagnala da potražim mir u pustinjskom mrtvilu
A još prije mjesec-dva tako sam predano
S unučadi kitio božićno drvce u metropoli.
Otkad je moja žena stradala smrtno
Zbog poremećaja glavnih kategorija na platformi
Nisam više u formi u kakvoj sam bio.
Zaigrana unučad stalno me zapitkivala
Kad će se baka vratiti...
Pronalazim lažnu priču
I ne znam dokle ću moći izmišljati.
Kad sam unučad – ne imajući više izlaza –
Predao na brigu socijalnoj službi
Moja pustolovna strast
Odvela do ove proklete pustinje bez igdje ičega
S pogledom na orlušinu gore
Koja – eto ti na! - čeka kad ću prestati disati.
Noću sanjam da pijem hladnu izvorsku vodu.
Kad se probudim – gledam u prazno modro nebo.
Orlušina uporno kruži...kruži.

Različite okolnosti zla!

Na sve moguće načine trudimo se
Oponašati glasove a da ih ne izgovorimo
Liječnici su odavna dijagnosticirali
Da se ne radi o poznatoj bolesti
Nego o snažnoj volji organizma
Da kretnjama i mimikom oblikuje glas.
U stručnim krugovima
Taj se nedostatak? Ostatak atavizma?
Ili naprosto želja? – zove fonomimija
I nerijetko (?) prelazi
U bolestan strah od govora – u fonofobiju.
I zato mnogi cijeli život ne izgovore ni riječ
Nego – šapću.
Ništa opasno! Zbog različitih okolnosti
Ponekad je i bolje da je tako!
No kad – a to je moguće –
Prijeđe u maniju u progon želje za ubijanjem
Onda je riječ o ozbiljnoj bolesti – fonomaniji.
Naravno da ima onih koji itetako mogu govoriti
Ali namjerno tajе
Jer imaju druge – prljave namjere
Kojima se nastoje okoristiti.
Što su ratovi? Klanja? Ubijanja? Želja za uništenjem?
Odjeci atavizma ili
Moderna traumatologija!?
Grafikoni crteži i krivulje slijepa oka
Zlo koje suvereno upravlja nama!

Neimar!

Bože kakva klasika ta antika
Pružna prste vrijednih neimara
Unatoč natečenim zglobovima
Oni ne odustaju od gradnje hrama za Artemidu.
Njihov susret s njom davno prije
Bio je koban. Njegova
Peteročlana obitelj otad je doživljavala
Udes za udesom
Umirali su tiho
Bez jauka
Čak nasmiješena lica.
Ostao je sam i bez ikoga svoga
Sav se predao gradnji hrama da se bar nekako
Oduži za Artemidinu volju
Da tako mora biti jer su vrhunski bogovi
Upravo tako odlučili.
Za trajan spomen neimar je u hram
Ugradio spomen na ono što se dogodilo
Tako da je ubrzo po odluci bogova postao
Zaslужni član grupe s oreolom svetosti.
Na posebno istaknutoj gravuri
Poluskrivene atule
Po sjećanju je oblikovao biste svoja četiri
Člana obitelji i bistu božice Artemide
Koja ih pogledom vjerno prati.
Na kraju posla pokajao se za svoje grijeha
Skinuo oreolu svetosti s glave
Okrenuo голу ćelu najjačem suncu
Pomolio se za sebe i za drugu božicu lova i mjeseca
Kuju voli i obožava – za starorimsku Dijanu...

Stvarnost?!

Stvarnost je iluzija. Trajna – rekao je davno prije
Albert Einstein. No – ohoho! Ohoho!
Ništa nova. Na moru na pučini daleko
Ista bova! Milijarde svjetova kruži oko Sunca.
I tu ništa nova! Ponavlja se obhod.
I tu ništa nova!
Memento mori! Kaj god!
Mein Gott, mein Gott! Ipak – hvala!
Obhod planeta oko Sunca – perihel!
Stavlja svemirski gel na moju kosu
Na moju kosu koju nemam.
Znači – hoće me iznova podučiti
Da ni ona bova na dalekoj pučini mora
Ne postoji.
Ne postoji jer nikakva mora nema
Samo – iluzija! Sve što je bilo
I sve što će biti ciklusna su kruženja
Kao ona cirkuska igra koju znaš i voliš od djetinjstva.
Okreću se u brznoj vrtnji
Sićušne glavice – figurice kićenih konjića na karuselu.
Debela
Nabrekla prapovijesna shema sa strane
Luta bez mira i spokoja – traži me!
Hoće li me naći? Želi li me uopće naći?
Sve ono bivše! I drago! Možda barem tragove!
Možda zdrobljene uspomene da sam već jednom bio
Možda tek sjećanja na pragove
Moje stare razrušene kuće.

Odrastanje

Nesreća na izvedbi vodvilja!

Netom

Malo prije kraja vodvilja

Mladi pjevač s ulogom tumarala

Protuhe i lutalice bez cilja

Nasred scene srušio se kao pokošen.

Svjetina u dvorani uskomešala se i podivljala

Neki su aplaudirali

Neki su se od smijeha zavlačili pod sjedala

Bilo im neugodno.

No – poznato je -

Nikad jedno zlo ne dolazi samo!

Malo zatim na pozornicu pao glavni zastor

I nekoliko statista jedva spasilo živu glavu.

Na scenu je stupio poznati pastor

Ovaj put u zamjeni oboljela inscipijenta

I pokušao svjetini objasniti

Što se zapravo dogodilo.

Objašnjenje je – rekao je –

Vrlo jednostavno. Naime

Od prošlogodišnjeg potresa

Kazališna zgrada nije stradala

Ali – tek sada je jasno -

Da su popustile šarke koje pridržavaju zastor

I dogodilo se što se dogodilo.

Nakon njegovih riječi svjetina je potpuno

Pomahnitala – neki se uzeli u kolo i zaplesali.

Mladi glumac i pjevač u ulozi ljubomorna Otela

Izubijan i krvav tek tada pridigao se i obrisao o zastor

Nešto opsovao kraj sudionika kola...i nestao.

Ej Riječi! Ej smiraj i spokoj u duši!?

Hoću li ikad dokraja osjetiti
Tu Riječ – eh tu i voljenu i prokletu Riječ!
Onu dolazeću tihim šapatom
Ili onu izgovorenu vriskom ili urlikom
Kad obje jednakom snagom ruju i bole u duši
Jednakom snagom guše
I ne daju i ne daju disati?
Ti voljena i prokleta divna Riječi moja
Ponekad nabrekla mrsom
Ponekad zadrijemala pod trsom u vinogradu
Iznenada razbuđena drijemežom
Bila vesela ili razdragana
Bila s glogovim kolcem u srcu
Jednakoj strasti odana
Započinješ li iznova svoj dnevni ophod!?
Razotkrivaš li za me nepoznate krajolike
Režući oštar i kužan zrak.
Ti bi
Da me se jednom zasnagda riješiš
Ti bi možda iznova i uporno da tješiš
Lakoćom koja nije za pamćenje.
Ej ti prokleta i predivna moja Riječi
Preteško li je ovo žezlo od sreće
Koje prijateljski kroz život zajedno teglimo!
Dokad se nadati
Hoćemo li ikad u našem lutanju naći zajednički hram
Samo za nas svetu *lavru*
Hoćemo li ikad
I može li se uopće doživjeti smiraj u duši!?

Ne želim i ne tražim sažaljenje!

Moj pokus s ljudima
Ostavio mi duboko u duši gorak okus osjećaja
Da nešto bitno ipak nije u redu
I da nije onako kako bi trebalo biti.
Ne znam u biti što me ili tko me i zašto
Uporno izgurava iz humane sfere mojih razmišljanja
Nečim što sličići na aferu
Nečim što je tako i tužno i ružno.
Onaj prvotni mir
Koji sam voljenim riječima u duši ostvario
I kojima svima srdačan pozdrav šaljem
Iz mene na svoj način izbijaju maljem
A ne znam zašto!?
Ne razumijem kritiku na ovo što radim i ostvarujem
Ne razumijem
Zašto se od mene traži
Da ponudim ideale kakve i koje oni žele
A ne da svojim očajem sapinjem
Slobodu kakvu oni žele živjeti.
Svjestan sam da nisam
Niti ću ikad bit trgovac
Ne mogu i ne želim tržiti svoje osjećaje.
Nikad neću odustati!
Neću i ne mogu prihvatiti ničija sažaljevanja
Ni one ladne kapi prolijevanja hladne vode
Po mojem uzavrelom tijelu!

Luis Vaz de Camões!

Ona dva vodoravna kraka križa
Koja sam davno u Portugalu vidio
Onaj gornji s višim
Onaj donji s nižim krakom
Opet me počela progoniti
Hoće mi otuđiti razbor
Um.
Dvije-tri preosatale vitice čuperaka na mojoj kosi
Njihanjem blagog portugalskog povjetarca
Raznose me ovim golim krajem.
Uzimam u ruke knjigu pjesama
Luisa Vaza de Camõesa
Najvećeg portugalskog pjesnika 16. st.
I čitam njegovu epopeju
O junačkim djelima portugalskih kolonizatora.
Ona oba vodoravna kraka na križu
Koji me uporno promatraju
Kao da se pitaju jesam li ludast
Ili lud dokraja!
Prekrivaju moje snene oči
Stide se - ne znam zbog čega?
Očekivao sam kakav-takav komentar
Na moje nesuvislo ponašanje
Ali odasvud promukla tišina...samo tišina.

Krajolikom pustim
Bez ijedna živa grma kamoli kakva stabla
Lijeno promiče želja nebesnog kabela
U crnim oblacima
A ja brutalno zapanjen
U strahu smanjen do ništice
Ponovno u ruke uzimam knjigu
Luisa Vaza de Camõesa.
Slova u knjizi uskomešala se –
Nikako da raspoznam značenja!

Uma Thurman

Skinuo sam prsten
Svoju *burmu*
Jer već dugo proganja me misao
Da moram – baš moram!
Posjetiti Umu Thurman
Ma što bilo da bilo!
Kad se konačno i to dogodilo
Uma se uhvatila za glavu
I čudno nasmijala.
Malo prije ovog događaja
Moj osobni fotograf uslikao me
Uz komentar da već dugo nije uslikao čovjeka
S takvom pozom.
Osim toga – rekao je –
Nije važno je li čovjek kojeg fotografira
U naravi lijep ili ružan ili slijep
Najvažnije je da je foto-snimak besprijekoran
Jer da se ne radi o estetici
Nego o goloj umjetničkoj istini.
Nevjerojatno - ali također istinito
Javila se mailom Uma Thurman
Raspituje se kako sam sa zdravljem?
Njezinim e-mailom toliko sam bio zbunjen
Da se čak i smireni susjed Jura uhvatio za glavu
Rekavši da već dugo
Nisam ovako bio munjen
Ali da ni to nije neobično
U mojim godinama.

Zbog mnogih a ne samo zbog ovih i ovakvih razloga
Spopao me strašan umor!
Kad tamo – najnoviji e-mail od Ume Thurman!
Veseli se i predlaže da zajedno provedemo
Godišnji odmor?!

Nestali ...

I baš zahučao golemi vjetar
Naotekao od sjevera i zden
Kad mahnuli smo rukama
Toj ženi na ružičastom brdu
Također i neznancima banulima u podnožju
Dajući im smjer – onako po sjećanju.
Ta čudna lica puna nujnosti
Posakrila glave ispod ...
Kao bilo im žao da će pejzaž
Zapamtiti u stvarnom obliku
A ne onako kako su ga vidjeli u mašti.
Prizor koji se imao dogoditi potom
I koji se na kraju krajeva i dogodio
Bez traga nestao u tom pustom kraju
I mi – razumije se – nestali zajedno s njime.
I sada kad razmišljam o tome
Nikako da dokraja prizovem sjećanja
Tko je bila ona žena na ružičastom brdu
I hoću li unučadi znati i moći
Ispričati istinu kakvo je bilo ono vrijeme
Kad smo hodali po žicama
I zašto smo razgovarali sa pticama
Kad obrok nam bila kurkuta
Kad piće nam bila kukuta...

Dalek je i dug moj put...

Nemam tv,
Nemam radio,
Nemam auto,
Čak ni bicikl nemam.
Zašto? Ne treba mi!
Iz dana udan na put se spremam!
Kako? Pješke!
Na putu zvjerkam oko sebe,
Tražim ljude. Nema ih!
Bauljam dalje, pješke.
Neke spodobе slične ljudima uz rijeku
U vodu mutnu bacaju udice i ješke.
Brodić s tri trupa i ja
Plovimo zajedno, skupa.
Na zlaćanu polju nedaleko spodobе neke
Tamane žitno klasje.
Znam, vrlo dobro znam,
Nisam idiot,
Opet sprema se državni komplot.
Strasno! Kao i uvijek dosad.
Bauljam dalje. Zvjerkam oko sebe.
Iz vode mutne promatra me ronac,
Možda gnjurac. Svejedno. Ma boli me ona stvar!
Ma boli me ku...
U mislima otvaram ona svoja vrata,
Olabavim uže oko vrata.
Odmaram se. Spremam snagu za buduću hodnju.
Za neki novi *potpourri*.
Bez žurbe! Nikud mi se ne žuri!
Dalek je i dug moj put,
Moj Domine!

S prijateljima, uspomene...

Budem li ikad pisao svoju biografiju,
Moram se sjetiti na mafiju

I njezin savjet:

Drži se istine, samo istine. Ona

Te drži na životu da budeš ono što jesi!

Tako, moram reći,

Pročitao sam dosad mnogo knjiga

S lijevom i desnom tematikom

I nisam nimalo pametniji od oca

Koji nije pročitao ni jednu jedinu.

Čak, štoviše, mislim da sam prirodno gluplji

Nakon pročitanooga.

Držim se stare njegove izreke:

Sine, zapamti, sve što ima doći

Mora doći i mora proći.

I zato nikuda i nikamo ne žurim,

Kao potočac šumski tiho žlaburim,

Ponekad s prijateljima odem na piće.

Uz malo rakije brlje

Obnavljamo uspomene i jubilej

Kad smo napustili školu, licej.

I otišli i razišli se kud koji.

Danas, kad smo dobre volje,

Uveseljavamo žgadiju gradsku

Pričajući im negdašnje zgode iz mladosti.

Nekad satima prepričavamo

Jedne te iste viceve.

Inače, uglavnom kunjamo

Ili spavamo. Drugi dan

Nikako da se sjetimo što je jučer bilo.

Osvjedočeni fan!

Kad sam kao osvjedočeni fan
Dobio sliku Cindy Crawford
S njezinim potpisom i posvetom
Onaj pasji skot posegnuo je za osvetom
I htio me ubiti.
Jedva da sam izbjegao smrt!
Da nije slučajno bilo utrke biciklista
I onih poznatih lihvara koji su me zaštitili
Siguno danas ne bih razgovarao s Vama.
Otada
Moj je život pošao u sasma dugom smjeru.
Nisam ni pomislio ikad
Da ću se po dogovoru s njom zateći u Fleet Streetu
U glavnoj ulici u Londonu.
Neki
Meni nepoznati glasnogovornici
Filtrirali su svaku moju izgovorenu riječ
Za intervju društvenim mrežama
A zapravo ih je zanimalo
Kako sam se sprijateljio sa Cindy.
Tu tajnu niti sam mogao niti sam znao
Otkriti. U biti ni dan-danas ni sam ne znam
Kako se to zbililo i – zašto?
Onaj spomenuti pasji skot
Prati me
Cijeli život i čeka povoljnu priliku
Da me upuca.
U dugom pismu dragoj Cindy Crawford
Priznajem da naše srce zajednički kuca -
Veselim se konačnom susretu!

Križ!

U ono vrijeme reče Isus farizejima
No što je točno rekao
Različite su interpretacije.
I onda je jedna od tvorba bila oporba
A drugo službena vlast.
Isus je kušao ići svojim putom
Putom darivanja i opraštanja
I zato je svakovrsna kamarila
Od crkvene do svjetovne bila protiv
Jer se njegov nauk
Kosio s onim službene i neslužbene vlasti.
Odavna mu se
Od prvog dana pripremao križ
Na koji će ga na kraju krajeva i razapeti
Jer se nije odricao svoga poslanja.
Njegovi učenici – apostoli
I poslije njegova raspeća
Nastaviše s propovijedi njegova nauka vjere
Odano i predano
Kao da se ništa nije dogodilo i promijenilo
A promijenilo se sve
Od tek rođene djece do osoba na umoru!
Vjera u Svevišnjeg nadahnula je mnoga srca
Ubogih i neubogih
Nesretnih i zaboravljenih.
Krunica njegove majke Blažene Marije
Svoja je zrnca prosula svijetom
Molitvom i nadom u spasenje
Onih koji vjeruju...

Sara i Rachel!!

U zadnje vrijeme
Vrlo nervozan. Sigurno zato
Jer su pretrage pokazale i dokazale
Da je sav od glave do pete
Porozan,
Pun artritisa i artroze.
Oni biljni lijekovi s najboljim preporukama
Nisu pomogli – nimalo.
Ali su pomogli da ostane bez para,
Što govori da je opet nasjeo
Na reklamne trikove.
A što mogu kad voli fikcije!?
Tek kad mu je gležanj lijeve noge
Pokazao svoje bolne frikcije
Kad je iznenada postao tamnomodar
Ona stara misao kad je bio bodar
Nestala bez traga
Izgubila se potpuno.
Njegove trinaestgodišnje unuke Sara i Rachel
Tješile ga da su njegove bolne tegobe
Ništa prema patnjama one djece
Palestinaca.
Spočitnuo je Sari i Rachel da se ne smije
Na taj način i tako šegačiti
S njihovim sefardskim korijenima,
Što je više nego podmuklo!
Iz daljine opet dopiralo nešto muklo,
Možda neka pobjednička slava,
Možda neka nova ratna strava?
A upravo započeli nesnosni bolovi
U gležnju njegove - desne noge?!

Budi ponosan!

Budi ponosan na tuđe hitove.
Pusti k vragu legende i agende
Pusti bol, karizmatiku i taktiku
Ovaj stres nije od toga,
Vibracije su od Boga.
Nestajanje vida dobro dođe
Jer možeš iskušati druge aktivnosti!
Naprimjer napisati koju knjigu
U nedostatku ideje barem esej
Eventualno koju pjesmu.
Nema smisla pobratiti se sa strahom
Novi događaji ustvari su bremeniti osjećaji,
Bez riječi život je bolji.
Pjevaj, vrati se šansonu,
Hodaj po obodu kružnice,
Možda se riješiš strija.
Drama će ionako doći sama po sebi,
Prava, prirodna,
Svakako ne ona gluparanja na televiziji.
Ostavi se lova na brze rakunice
Vježbaj sklekove svaki dan,
Bez steroida život je bolji i zagonetniji.
I nije to nikakvo bježanje
U kutke nostalgije.
Bez terapije rješavaš problem mialgije,
Opet ćeš lakoćom zaigrati domino,
Sam sa sobom.

Odrastanje?

Ma bili među prvima ili zadnjima
U kakvoj trci
Ma bili na sprovodima ili provodima
Uvijek - nemirna i nestašna čeljad.
Kao dječarci često se voljeli zavlačiti
U djedov ugrađen ormar – plakar
Pun trofejnih karabina
Upravo zato jer je bilo strogo zabranjeno.
Kad je na sprovodima uz pokojnika
Posvud bila grobna tišina
Mi smo cupkali zvučno – alegreto.
Kad se iz vedra neba
Na sve živo stuštila strašna žega
Mi smo na se stavljali kišne kabanice –
Pluvijale.
U međuvremenu se kako-tako odrastalo
Pokadšto s radostima pokadšto s tugama
Ni jedno ni drugo nismo osjećali
Nismo znali niti nam je trebalo znati
Što u sebi nose i što imaju značiti.
Kad se majka kao služavka po tuđim odajama
Predvečer vraćala kući umorna i zaplakana
Iako gladni – bili smo opet živahni i nestašni i sretni.
Često smo u šumi
Upadali u zamke za zvjerad
Jedva se iskobeljavali. I bili sretni!
Bili smo veseli i sretni. Itekako sretni!
Puno više no danas
Kad kao odrasli ljudi
Plativši visoku cijenu odrastanja
Promatramo ova ogoljela stabla naše mladosti
Duboko tužni i nesretni!

Igrice 1.

Dobitna kombinacija iz verbalne fusnote...

U zadnje vrijeme
Polaznik sam seminara o ekonomiji.
Podmuklom igrom
Protivnik je treštanjem tonova
O promašaju demografskih metoda
Nastojao zbuniti moju kreativnu estetiku.
Osim toga
Stalnim ponavljanjem prošlih kreativa
Podizao je igrački moral svoje ekipe
Do neslućenih razmjera.
Za vrijeme stanke
Izvlačio sam iz sjećanja dobitne adute
I tobože nenamjerno...
Pljunuo na protivničke navijačice
Od kojih su neke javno reklamirale botoks.
Političke intrige između naših zemalja
Nisu me u tom času zanimale
Jer sam se srećom sjetio govorne fusnote
Starog predavača na seminaru
Kad je spomenuo da za uspjeh ili neuspjeh
Uhodana tima
Najveću pažnju ponekad treba obratiti
Na idiote
Jer oni i ne hoteći
Svojim idiotarijama često mogu
Bez greške
Izokrenuti uobičajeni ritam
U neočekivani novi povijesni smjer.

Instalirana kamera... snima

Tko je i zašto
I čijim odobrenjem
Instalirao kameru u sobu i hodnike
Za stare i nemoćne?
Navodno da je invalidnu osobu u kolicima
Baš kamera uhvatila
Kako strastveno grli upraviteljicu doma
Koja se ili otimala ili je uživala
Nije jasno jer je snimka mutna.
Upraviteljica doma opravdavala se
Razlozima koji baš i nisu bili uvjerljivi.
Naime da je invalid prijetio agresijom
Ako ne pristane.
On u kolicima često noću zove medicinsku sestru
Traži pomoć s novim sedativima
Ako ona odbije
Prijeti pokazivanjem smežurana spolovila.
Ja i još dva nemoćna pacijenta u sobi zajedno s njime
Tražimo rješenje za njegovo ponašanje
Osobito zato jer se noću između kreveta
Po sobi vozika uz nesnosan cvilež kolica.
Agresivan kakav jest – dohvaća svoje štake
Njima lomata
Viče da je dispečer koji upravlja trkama
Najnovijih trkaćih Ferarija.
Ima da se smirimo
Jer će inače poduzeti dodatne mjere...
Medicinska sestra koja na naš poziv dolazi
Šikne mu dvostruku dozu sedativa
I on –taman da će opsovati – konačno
Kao vreća krumpira – klone.

Pobuna abonenata!

Kad je najnoviji kazališni plakat
Objavio svoj program za iduću sezonu
Mnogi su komentirali da se bliži kraj
Da je došlo vrijeme – za plakat!
Nadolezeći šumovi sa strane
Još više su pojačavali opću nelagodu
Inače vjernih posjetitelja – abonenata.
Neki su iz protesta
Svoju razjarenost pokazivali tako
Da su mokrili uz stablo bjelušine
Uz stablo *Insula candida*.
Zaštitari i šumarska ekipa
Imali su pune ruke posla
I nitko nije znao kamo i kuda sve to vodi
Čak su – inače pitome rode –
Napustile gnijezda i mlade.
Srećom
Došao iznenadni orkanski vjetar
Poskidao sve kazališne komade za novu sezonu
Načas umirio napetu situaciju
Pokušao vratiti stare oblike.
Vika krika i rauzdani vriskovi
Počeli dolaziti na svoja stara mjesta.
Kazališna uprava još malo prije gladila svoje perje
A sad – da bi bar malo namirila štetu –
Poslije kolektivna otkaza
Počela skupljati lišće i iverje poslije oluje.

Naša ratna kalvarija!

Poslije objeda jedemo zrele smokve i pokoju mušmulu
Prije popodnevnih fjake
Zaigramo briškulu. Malo dremuckamo
Jedni dugima zagledamo u dušu
Obnavljajući uspomene i neobične zgone
Nerijetko se vraćamo na početak
Priče. Volimo glazbu
Osobito klasiku. Pijuckamo mastiku
Koji su pokojni dida i baka
Skrivali u staru ormaru.
Nerijetko potom prene nas iznenadan tresak
Lomljava vanjskih stabala
Pitomih lipa i jarosnih jablana.
Naš Gustek Haramustek zbunjen i munjen
Prastari samokres prislonio si uz glavu
Dok mi ostali
S radija *Kosmaj* slušamo press-vijesti.
Da su nakon kratkog primirja
U cijeloj zemlji obnovljene ratne strahote
Puno žešće nego prije.
Naša unuka trogodišnja Cecilija
Kao buduća božica glazbe
Zvonkim glasićem popratila melodiju
Jer ne zna riječi stranog jezika agresora
Koji opet
Žestoko bombardira.
Nas nekoliko staraca ostavljamo se mastike
I kartanja
Stavljamo krunicu oko vrata
Smišljamo obrambenu taktiku...

Dokad i dokle – lopovska družino?!

Pustite me na miru! Mamicu Vam milu!

Dok Vi googlate po aparatima

Ja na Iwo Jimi prebirem svoje ratne uspomene

Kad sam kao jazavac u rupi

Spašavao živu glavu! Za koga? Protiv koga?

Zato vas usrdno molim

Da prestanete sa sprdnjom na račun

Policijske racije po ilegalnim kafićima

Kad hapse i privode vaše drage sinove i kćeri

Zbog droge!

Onaj avion pun humanitarne pomoći

Po vašem nalogu – lopovska družino!

Leti prema Singapuru

Umjesto prema jadnim siromašcima

Dječici u Gazi.

Neka vam proklet bio život i s otuđenim parama

Dok se – zaklonjeni od pogleda ljudi! –

Sa svojom grešnom dušom

Izležavate na nekoj od plaža na Bodenskom jezeru!

Pustite me na miru! Mamicu Vam milu!

Dosta je vaših opakih laži!

Moj vjerni pas tragač - ma gdje bili da bili! -

Sigurno će vas naći i privesti!!!

Masađer!

Napokon je nabavio masađer za hladne noge
Prestala je bolna ukočenost
I oslobađanje od stresa.
Cijeli životni vijek
Radeći stojeći za strojem
Čak je i noću sanjao strojne vibracije
Nestajalo je sve više one stare dobre cirkulacije
A narastale otekline ne samo oko zglobova
Nego je odnedavna započelo
I s oteknućem jezika.
Koji je potpuno izgubio svoj prvotni smisao za okus
Zbog pomanjkanja zdravih vitamina.
Tijelo se doimalo iznakaženo
Kao u žena poslije neuspjela botoksa.
Održavanje higijene po skupoj recepturi
Koji zdušno reklamira jedna privatna sauna
Podizanjem morala uz druženje s porno divama
Povećala je doduše libido
Ali je – kao posljedak –
Uzimala tjelesnu snagu i moć
Tako da su se mnogi korisnici
Međusobno poigravali nježno
Kao da bacaju vreće krumpira.
Masađer koji je nabavio za hladne noge
Preprodao je poluohlađenoj susjedi na samrti
Uvjeravajući je da će već za trodnevne uporabe
Povratiti čilost zdravih dana.
Nažalost
Već drugi dan susjeda je umrla
Zagrljena masađerom na prsima...

Mirisni kad!

S pojmovima u pojmovniku
Nije išlo kako se pretpostavljalo
Možda zato jer nas se požurivalo
Da se prije posla nikako ne smijemo
Nauživati namirisana kada
Jer je poznato da se s određena mjesta
I u određeno vrijeme
Gube mnoge potrebne relacije i nastaju nove
Koje ne daju disati
Koje guše. Nismo slušali!
Zato nikakvo čudo da su nam
Poslije namirisana kada počela klecati koljena
Snaga nestajala kad je bila najpotrebnija.
Neki su osjećali grizodušje
Jer su krivo radili
Neki su orgijali i slavili tek tada.
Normalna osjetila otprije
Nestajala su kao od šale
Čak je i hod odlazio u krivom smjeru.
Posegnulo se za rezervnim planom
Planom B
Ali su nahrupila svojstva i osobine
S novim zarobljavanjem uma.
Pokušalo se s najnovijom metodologijom
Neki skretali pozornost
Da bi možda bilo dobro da se pokuša s onkologijom
Nije pomoglo! Onaj početni mirisni kad
Svu brigu preuzeo je na se
Čak je i obožavani iris
Potpuno izgubio svoj miris!

Prodaja nekretnina!?

Između tridesete i četrdesete
Preko firmice *Exell-mexell*
Bavio sam se prodajom nekretnina
Sve donedavno dok me nisu uhvatili i priveli.
Kad bih saznao osnovne podatke o pokojniku
Upotrijebio sam sve svoje veze otprije
I isposlovaio lažne dokumente.
Ugledni gospodin
Kupio je taj dvosobni stan po sniženoj cijeni
Jer mi je hitno trebao novac.
On me – nitko drugi –
Prijavio službi za praćenje kriminala
Čak štoviše dao je izjavu
Da su dokumenti koje sam mu predao
Originalni (?) dokumenti o vlasništvu na ime
Njegova pokojnog oca!
Shvatio sam da je taj gospodin
Bio veći lopuža od mene.
Zadnjih nekoliko noći u polusnu vidim i čitam
Da se svakako javim u ured
Za razgledavanje arheoloških uređenih iskopina
Na ime koje mogu vidjeti na naslonu ekrana.
Ajde da vidimo koja sad najnovija psina!
Javio sam se i ispričao se
Da sam zaboravio ime i prezime osobe
Ali mislim da je osoba s imenom Snježana
A prezimenom možda Bojničić.
Ljubazni glasić s druge strane odmah je reagirao
Da nije Snježana Bojničić
Nego Snježana Vojničić
Ali je ona nažalost već dugo na odjelu onkologije
I čeka...znate i sami što čeka...

I dokad? I dokle?

Eh! Koliko još nevinih vapi u posthumi
A ono – ni korona
Ni pandemija nikako da stanu ili prestanu!
Nevjerojatne priče crna sadržaja
Dolaze i prolaze u valovima sve više
Jurišaju sve novije i novije apokalipse.
Jadan li je naš planet
Po ranjavu njegovu tlu ljudska se rasa veseli
Klanjem i ubijanjem svega živoga
A iznutra potresima
Jadna naša Zemljica buni se sve više i jače.
Na sav glas
S jedne strane urliču uspješnice
O najnovijem smrtonosnom oružju
A s druge jadanja o demografskom utrnuću!
Koliko laži još treba da se popune naša usta
A krv gusta
A krv zatajena?
U očima tek rođene djece
Nova samrtna ruža cvjeta
Spremna čeka najnoviji pogrom zla.
Skamenjena pogleda gleda
U budućnost koja je odavna prošla
I pita se što je to što nas vjerno prati?
Sreća? Ili nesreća?
I dokad? I dokle?

Mora da postoji pravi put!

Kad-tad
Htio-ne htio
Smio-ne smio
Morat ćeš i dalje tražiti taj pravi put!
Što znaš o svemu? Vrlo malo.
Žut kao limun, mršav kao prut
Lunjaš uokolo. Cijeli tvoj život
Ništa drugo i nije doli klinč!
Svi te napustili. Možda s pravom?
Lunjaš uokolo i njuškaš kao oštrodlaki
Tvoj pinč. Koji je naprosto nestao,
Nema ga više. Je li ikad i bio?
Gledao si, promatrao si, gore-dolje,
Lijevo-desno. Sva tvoja htijenja-nehtijenja
Nestala. Ostalo stalnim ono jedno te isto!
Ne postoji li način da se išta mijenja?!
Pogled? Koji pogled? Dokle seže?
Oštar pogled? Lažni dvogled?
Ima li još išta što nas veže!?
Uvijek ćeš ostati dijete
Maleno, izgubljeno, prevareno.
A čekala te zbilja, čekalo te bogato leno,
Ali nisi znao put kako do tog doći!
I sad, pod stare dane, još imaš snage da se pitaš
Gdje je, ima li ga uopće?
Još malo, još malčice snage da se skitaš,
Kao tvoj pinč koji je netragom nestao.

Njuškaš! Mora da negdje postoji pravi put,
I onaj opojni miris.
Gdje li je Iris? Sada!
Tako bih volio da je ovdje.
Tako bih volio da se smiješi,
Tako bih volio da ne strada!

Priča voli da priča, priča voli da govori

Priča

Kao svaka priča,
Ima svoj početak, ima svoj kraj.
Doduše, nije baš uvijek tako.
Neke priče pomažu ljudima,
Neke ih obezglavljaju.
Njegova majka tako se već treći put zaljubila,
Nažalost, i treći put u pogrešna čovjeka.
Priča ima više slojeva,
Priča može biti višeslojna,
Jedna za prijatelje, druga za neprijatelje.
Ali - istina je! - i priča ima svoju priču!
Priča ne voli druženja,
Ne voli da dijeli svoju sudbinu s mnogo ljudi
Ona je samobitna vlasnica
Ona ima svoju dinamiku,
Svoje boje,
Svoj krvotok,
Svoja zelenila,
Svoje lišće.
Priča zna kako rušiti zidove,
Zna kako ih stvarati.
Zna kako graditi slavoluke. Kako ih rušiti.
Njezino nebesko plavetnilo
Nema blage veze s ultramarinom,
Njezina epistola samo je njezina epistola,
Ničija više.
Njezin vrtuljak samo njezin je karusel,
Ničiji više.
I majčina treća ljubav samo je njezina ljubav,
Ničija više.

Igrice 2.

Razglednica iz našeg Grada

Doris
Djevojka iz našeg Grada
Cijelo popodne proučava tloris starih kuća
Trebalo joj kaže
Poradi završnog ispita na sudiju arhitekture.
Njezina kolegica Esmeralda
Snima pak i pohranjuje u aparat
Izgrudirane istake na balkonima
Ne zbog studija
Nego iz umjetničkih pobuda.
Stare kuće začuđeno zjape
Na one kose oči nekoliko kineskih turista
Koje vjerno bilježe biste slavnih
Domaćih velikana
Čude se kako su njihova lica i vrh glava
U ovom lijepom turističkom Gradu
Ustrane od golubova. Toga – kažu na engleskom –
U našem milijunskom Šangaju s milijun
Bista i skulptura – nema.
Naši spomenici moraju biti besprijekorno čisti
Čak ispolirani i sjajni
Inače se strogo kažnjavaju službenici gradske čistoće.
Iz dubine parka
Vjetrić donosi raznobojne parfimirane papiriće
S crtežima i ljubavnim porukama.
Blagi huk vjetrića pomiješao se
Sa zvukovima oratorija domaćih domoljubnica...

Amanet!

Molim te! Molim te! Molim te!
Daj mi mira! Bar malo mira!
Za iduću rundu
Tražim bundu – ne bilo koju i bilo kakvu
Nego onu od kašmira. Jasno!
Kako si glupav kako si tupav
Sada tek znam
Nisam znala kad sam bila mala.
Tek nedavno na to me otputila misao mog pradjeda
Koji se tako divno znao jadati u svojim komornim
I ne samo u komornim
Nego i u mnogim orkestralnim i scenskim djelima.
On je glavni krivac
Da sam – iako bez talenta –
Nakon mnogih lutanja s idejama komunista
Upornim radom dotjerala do glavnog kornetista
U operi.
Često je govorio da ni on ne voli posao koji radi
Čak mrzi ga iz dna duše
Jedino što od djetinjstva još voli i sve jače voli
To su sve vrste zmijolikih guštera
A obožava blavora.
Dragom pradjedu na njegovu želju
Dala sam riječ – dala amanet
Da neću nikad pasti na lažna obećanja dirigenata
Jer moram uvijek ostati svoja – samo svoja
I kao vrag od tamjana
Kloniti se svih vlasti – svih bulumenata!

Megaprojekt!

Kad se naš mutavi čudak
Tek pri kraju radnog vijeka
Uspješno izborio za nekoliko svojih megaprojekata
Cijeli je Grad osvanuo prospektima
S obećanjima o blagostanju –
O medu i mlijeku
O blagodatima svake vrsti.
Znači – tako! Opet naopako! Kao i prije!
Već se odavna govori i priča
Da naša maskotna sanska kozica
Više neće u obližnjem šumarku smjeti
Da brsti korov i jesti travu
Jer da će se morati privikavati jesti sendviče
Odbačene od dječurlije gradskih tajkuna.
Također se govori i priča
Da će na mjestu šumarka – jasena i breza
Izrasti hoteli i hosteli i bogati apartmani
Za elitni turizam. Za eskortne fufice!
Jer bogati rahitični elitisti upravo to traže?!
Onaj mutavi
Jedno me jutro zamolio za tren da mi nešto kaže.
Prišapnuo mi da dobro razmislim
S obzirom na ono što se sprema
O ponudi kao dijelu njegova megaprojekta.
Radi se naime
O zajedničkom uzgoju posebnih delikatesnih puževa
Ali puževa koji seru ogromne količine ruževa
Specijalnih ruževa za napirlitane dame.

Mutavac je zapravo vrlo pametan čovjek
Koji očito zna kako preduhitriti stvarnost
I najnovije mega-pizdarije.
A ja? Zajedno s maskotnom kozicom
Ostadoh gdje i sad jesam.
Totalno munjen - zbunjen i skamenjen!

Bel canto!

Sada - kad je svemu došao kraj
Možda je sva krivnja svaki pogrešan potez
Bio na nama – ne na njemu!
Taj neobični nagluhi čovjek
Uglavnom je šutio uglavnom se smješкао
I to je još više pojačavalo našu nervozu.
Kad smo mu šapatom nutkali
Da odsluša naš glazbeni video-zapis
On nam je pred nos tutnuo novinski zapis
U kojem glazbeni sladokusac
Pronalazi svoje – ne naše! – bolećive efekte.
On se opet ušutio i opet nasmiješio
I opet lijevom rukom u međunožju počeskaio.
Sada mislim – palo mi na um –
Da je sve ama baš sve u vezi s njim bio naš
Nipošto ne njegov nesporazum!
Kad smo pokušali s promjenom glazbena video-kanala
Taj nagluhi stvor krivo je čuo
I bez ijedne riječi otišao u gradski kanal
Bio je poslije nekako tužan jer tamo nikakve glazbe bilo nije.
Danas - kad je sve prestalo i kad je sve nestalo
I kad je taj neobični nagluhi čovjek netragom nestao
U dubini duše počelo nas kopkati da možda i nije bilo
Toliko somnambulno – možda tek malčice bogohulno
Naše ponašanje prema njemu.
Na kraju – poslije svega –
Konačno smo počeli shvaćati i prihvaćati
Pravu i jedinu istinu
Taj je neobični i nagluhi čovjek bolje od nas
Izvršno pjevao svoj *bel canto!*

Ej Ivane - ej Ivane!

Opet te počela progoniti misao
Da nisi dokraja ispravno shvatio
Poruku koju ti je tako zdušno
Ponudio – zen-budizam!
Zašto si bio tako svojeglav
Zašto si umislio da je samo tvoj ego-trip
Ispravan a sve drugo sa strane – šljam?
Ej mladosti mladosti!
Moraš jednom shvatiti da nije dovoljno patiti
Za nečim što je definitivno prošlo
Ima i drugih oblika patnje
One i onakve patnje koja tjera na dublje razmišljanje.
Možda nije prekasno da shvatiš
Da narcizam
Da egoizam
I ostali *izmi*
Drže naša bića sapetim i bezrazložno napetim
Jer vjerujemo slijepo u sve što je izvanjsko lijepo
A nutrini nam bića – praznina!
Smopouzdanje
I zadobivanje moći nad sobom živim
I nad svojim budućim grobom
Mora da je jedini i mogući istinski smisao postojanja
I sjedinjenje s božanskim.
Ej Ivane ej Ivane
Vrijeme je da jednom za svagda za sve bespravne i nemoćne
Podijeliš barem dijelak svojih zdravih misli
Osjećaja žudnje sužnjih za slobodom!

I Vama draga gospodo! I Vama!

Ohoho! I Vama draga gospodo!
I Vama!
Uopće nije u pitanju središnja banka
Nego zapuštena robna kuća *NaMa*
I nisam nimalo kriv - ja
Nego je krivac moljac!
Nisam ni pomislio kamoli otuđiti zimski kaput
Nego ga isprobavao
A kad tamo – iznutra izjeđen moljcima!
Pa sam dakako odustao od kupovine
I vratio kaput na vješalicu.
Ostavite me – molim Vas – na miru
Ona Vaša kamera naskroz je luda
Snima sve i sva – potrebno i nepotrebno –
Ja sam samo poslije malko uštipnuo Elviru
Koji i inače vrlo dobro poznajem otprije.
I nije se naljutila. Čak bilo joj drago!
Molim Vas Knjigu žalbe jer
Ovakvo ponašanje prema kupcu
Nezamislivo je u demokratskim zemljama!
Šef odjela muške konfekcije
Osorno me upozorio
Da ovo nije nikakva demokratska zemlja
Nego najobičnija trgovina. To valjda znam!
Eh takvi su ti ovi naši ljudi!?
Lupio sam ga nogom u međunožje.
Eto ti malo demokracije!
Zaštitarska služba namah me ugurala u policijski kombi.
Još više sam se uzrujao
Ustanovivši da moja zubna proteza
Nije na svojem mjestu?!

Povratak na ratom razrušena ognjišta?

Kreće se s realizacijom vraćanja
Na stara napuštena ognjišta.
Mnogi su izrazili želju da se vrate
Ali nažalost ne mogu zbog gripe
Neki ne mogu zbog crijevne viroze.
Nuka ih se ipak
Jer da je vlast (uz uloženi napor?!)
Navodno osigurala svu dostavu hrane
I patronažnu službu
Jer nitko u ovoj državi ne smije umrijeti jadan i gladan!
Starčići i bakice
S nabrekli venama na nogama
Dobili k tome struje i masažere
Bakice kao poseban poklon kesten-pire
Starčići priručni radio
S kasetama turbo-pjevačica.
Mladac koji je obavljao dostavu – ne budi lud! –
Nekoliko odabranih kasete stavio u svoj džepić
I usput pojeo kesten-pire.
Ahaha! – rekao je
Kako je život glupa stvar
Srećom ne traje dugo!
Starčić je primijetio njegovu psinu
Opsovao mu mater
I pošteno ga izudarao invalidskim štapom.
Mladac se ispričao da neće nikad više
Bakica se prekrižila
I okrenula novo zrnice krunice...

Slavno čudovište Godzilla!

Doista
Dokle smo dotjerali
Da se čak i slavno čudovište Godzilla
Obranom protiv svakojakih znanstvenih
Akrobacija i turbulencija
Stavlja u obranu ljudskog dostojanstva?
Zlokobna su ova naša putovanja
Naša nesnalaženja među novovjekim korporacijama
Tko li još pamti obiteljski dom?
Ubijaju starce
Roditelje
Djecu
Ubijaju se svećenici
Jer je njihovo obraćanje božanskom – ruglo.
Moja Maura iz plemena Maora
Priključila se humanitarnoj eko-frakciji
No nije doprla daleko od kućnog praga
Uhapsilo ju i istuklo
I sprijeda i straga
I sad bolna leži u nekom jadnom hospiciju.
Pokušavam protestom doći do Cape Carnevala
Tako bih žarko volio odletjeti – gore!
Mjerodavni kažu da može
Ali moram unaprijed parafirati svoje samoubojstvo!
Zašto? Ne mislim se ubiti!
Zbog iznimne topline i srdačna dočeka
Mnogi su također tako rekli
Ali su se ipak skončali s užitkom – kažu mi.
Ne smijem odustati od svojeg nauma! Ne smijem!
Godzilla me uzima za ruku
I zajedno odlazimo. Kamo?

Plink! Plink! Plenk!

U prvi mah za tog se čovjeka pomislilo
Da je u njemu zbog nepoznate nam duševne opakosti
Nastupio krah – ali
Uopće nije se radilo o psihodromu
Jer je već naizgled naprosto pucao od zdravlja!
Jedina naša sumnja bila je
Kad smo ga pitali bilo što a on laprdao
Plink! plink! plenk!
Bez obzira jesmo li očekivali
Odgovor ili ne.
Za snižavanje njegove temperature
U nedostatku lijekova gospodin Jozef
Koristio je specijalna stakla i vatru
Tvrdeći da je to pomagalo i pomoglo
Mnogim osobama u pokrajini Pinzgan
U rodnoj mu Austriji.
Ma radio vrlo i pokušavao na sve načine
Tom čovjeku temperaturu sa 41 stupnja
Spustiti na barem 38 - bilo je
Neuspješno.
Osim što su muhe ugibale jedna za drugom.
I opet...
Plink! plink! plenk!
I onda smijeh – zarazan smijeh s bolesničkog kreveta.
Čovjek iznenada čilo ustao
Pograbio i bacio Jozefa na pod
Nabio mu u usta pregršt onih specijalnih stakalaca
Pogledao lijevo-desno oko sebe
Obrisao ruke gazom
Otvorio vrata – ležerno otišao i...progovorio
Svako tjera svoga kera!
Plink! plink! plenk!

Anima, anima, anima candida!

Nismo samo mi odlazili,
Odlazili su čitavi gradovi!
Njih dvoje, On i Ona,
Slušalo je glupe razgovore
Onih koji su trkom napuštali
Upravo snimljenu emisiju,
Talk shou.

Iza njih još mnogi su bauljali
Sa svežnjevima svojih strahova i snova,
Bez glasa, bez vibracija,
Nadali se da su se riješili bolova
U duši.

S osmijehom na licu
Preuzeo sam brigu za njih dvoje,
Za Nju i Njega, za njihovu nesreću,
Kad su stradali nepažnjom
Od poludjela virusa u računalu.
Vjerujem da ću kad-tad izmisliti program
Da ih spasim i vratim normalnom životu.
Nekoliko podanika toga grada
Vikalo je Alma Mahler, Alma Mahler,
Ne znam što im je to značilo.
Što se zapravo događalo
Toga inače lijepog svibanjskog dana,
Niti znam, niti me posebno zanima.
Ipak, ne bio opak,
Šaptao sam sebi one drage riječi,
Jedine riječi koje znam:
Anima, anima, anima candida!

O autoru (biografija; bibliografija)

Ivan (Ivo) Kalinski rođen je u Črečanu kod Sv. Ivana Zeline. Studij, magisterij i doktorat humanističkih znanosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Znanstvenik i književnik. Objavio 70-ak znanstvenih i stručnih radova s područja dijalektologije, leksikografije i povijesti jezika te 70-ak predgovora/pogovora u zbornicima i autorskim zbirkama. Sustavno se bavi proučavanjem jezične i estetske strane suvremene kajkavske književnosti. Nagrađivan. Dobitnik Zlatne lire za Kajkavsku poeziju. Poezija mu je prevedena na njemački i španjolski. Urednik Male biblioteke »Dragutin Domjanić« [70 knjiga/zbornika], biblioteke »Susreta riječi« [10 knjiga/zbornika], jedan od urednika Male biblioteke »Ignac Kristijanović«, jedan od urednika časopisa KAJ.

Dosad objavljene knjige: **Pha kaj** [zbirka poezije, »August Cesarec«, Zagreb 1979.], **Valtakt i lajno** [zbirka poezije, »Kajkavsko spravišće«, Zagreb 1982.], **Poetika i jezik kajkavskih pjesama Dragutina Domjanića** [monografija, »Kajkavsko spravišće«, Zagreb 1988.], **Anatomija kmice ili umjetnina teksta** - zanos i tjeskoba [eseji, Mala biblioteka »Dragutin Domjanić«, Sv. Ivan Zelina 2003.], **Kristalni aed** [zbirka poezije, »Disput«, Zagreb 2005.], **Ono drugo more** [kratke priče, »Disput«, Zagreb 2006.], **Cicirici & Senjali** [zbirka poezije - zajedno s Vladimirom Pernićem, »Kajkavsko spravišće«, Zagreb 2007.], **Lollo**, [zbirka poezije, DHK, Zagreb 2008.], **Kiborg kao emotivni alien** [eseji, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2009.], **Nemir podvornika Szerbe** [zbirka poezije, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2009.], **Četverolisni četveropreg** [zbirka poezije, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2010.], **Gle, kako lijep dan** [kratke priče, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2011.], **Leti, frizbi, leti!** [roman, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2013.], **Agnes, Dock Duck i ostali** [roman, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2015.], **Apidiktor**, [zbirka poezije, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2016.], **Kiborg kao emotivni alien: (II.dio)** [eseji, Pučko otvoreno učilište Sv.

Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2017.), **Podrhtavanje tišine**, [zbirka poezije, Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina, Sv. Ivan Zelina 2023.]

Knjige objavljene u suautorstvu: **Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika** [10 svezaka], Zagrebački KAJ [monografija], **Riečnik Cerja zagrebečkoga**, [Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina , Zagreb, 2012.]

Kazalo

Astralije

Svemirske astralije!.....	9
Astralni streptokoki.....	10
Astralna strast!.....	12
Dašak aeracije?.....	13
Letovi zrakoplova do daljega se odgađaju... ..	14
Moderni Mefisto!.....	15
.....?.....	16
Umjetna inteligencija?!.....	17
Stresna iluzija?.....	19
Slatka kazna – živjeti!.....	20
Snopovi žarka svjetla!?.....	21
Narančastožuti mango!.....	22

Razgovor s perihelom

Razgovor s perihelom!.....	25
Svemirskim prostranstvima!.....	26
Komet!.....	27
Između oblaka nazire se dijelak vedra neba... ..	28
Prastari spomen imena s velom tajne?!.....	29
Treba znati - čuvati tajnu!.....	30
Najnoviji trendovi!.....	31
Novi nanoefekti.....	32
Pustolov u pustinjskoj oluji... ..	33
Različite okolnosti zla!.....	34
Neimar!.....	35
Stvarnost?!.....	36

Odrastanje

Nesreća na izvedbi vodvilja!.....	39
Ej Riječi! Ej smiraj i spokoj u duši!?	40
Ne želim i ne tražim sažaljenje!.....	41
Luis Vaz de Camões!.....	42
Uma Thurman.....	44
Nestali ...	46
Dalek je i dug moj put.....	47
S prijateljima, uspomene.....	48
Osvjedočeni fan!.....	49
Križ!.....	50
Sara i Rachel!!.....	51
Budi ponosan!.....	52
Odrastanje?.....	53

Igrice 1.

Dobitna kombinacija iz verbalne fusnote... ..	57
Instalirana kamera... snima.....	58
Pobuna abonenata!.....	59
Naša ratna kalvarija!.....	60
Dokad i dokle – lopovska družino?!.....	61
Masažer!.....	62
Mirisni kad!.....	63
Prodaja nekretnina!?	64
I dokad? I dokle?.....	65
Mora da postoji pravi put!.....	66
Priča voli da priča, priča voli da govori.....	68

Igrice 2.

Razglednica iz našeg Grada.....	71
Amanet!.....	72
Megaprojekt!.....	73

Bel canto!.....	75
Ej Ivane - ej Ivane!.....	76
I Vama draga gospodo! I Vama!.....	77
Povratak na ratom razrušena ognjišta?.....	78
Slavno čudovište Godzilla!.....	79
Plink! Plink! Plenk!.....	80
Anima, anima, anima candida!.....	81
O autoru.....	83

